

अत्यन्तक्षणः किन्तु जन्यजनकत्वादिहूपोऽपीति हरदत्तः
तेन केकयीति सिद्धम् । देवकराजकन्याभेदे देवकशब्दे
इत्युक्तम् । देवकी च कशत्रुपपत्न्या अदितेरवतारः यथोक्तं
हरिवं० ५६अ० “तस्य (कशत्रुपस्य)भायां द्वयञ्चैव अदितिः
सुरभिस्तथा । देवकी रोहिणी चैव वसुदेवस्य धीमतः”

देवकीनन्दन पु० इत० वसुदेवपत्न्या देवक्यानन्दने श्रीकृष्णे ।
“नन्दगोपस्य जायैका वसुदेवस्य चापरा । तल्लक्षणं
हि गर्भिसखौ यथोदा देवकी तथा । देवक्यजनयद्विष्णुं
यथोदा तान्तु कन्याकाम् । सुहृत्तं ऽभिजिते प्राप्ते सार्द्ध-
रात्रे विभूषिते” हरिवं० ६०अ० “देवकीनन्दनः स्रष्टा
क्षितीशः पापनाशनः” विष्णुसं० “गृहीत्वा हरणं प्राप्ते
कृष्णे देवकीनन्दने” भा०आ० १अ० संज्ञात्वात् ङीप्रो
ह्रस्वः । [तुशिष्टः कुक् च । देवसम्बन्धिनि ।

देवकीय त्रि० देवस्येदम् गहा० क “देवस्य च” पा०ग०तद-
देवकीपुत्र पु० इत० । १श्रीकृष्णे “बन्धवान्नैव दास्यामि
देवकीपुत्रमाश्रितः” हरिवं० १४२अ० २पुरुषयज्ञदर्शन-
विद्यायां घोरनामकाङ्गिरसस्य शिष्यभूते कृष्णे च । यज्ञ-
दर्शनसुपक्रम्य “तद्वै तद्घोर आङ्गिरसः कृष्णाय देवकी-
पुत्रायोक्त्वोवाचाऽपिपास एव स बभूव सोऽनन्वेलाय
भेतन्नयं प्रतिपद्येताक्षितमस्यच्युतमसि प्राणशंसितम-
सीति” छा०उ० ३।१७।६ “तद्वै तत् यज्ञदर्शनं घोरना-
मतः, आङ्गिरसो गोत्रतः कृष्णाय देवकीपुत्राय शिष्या-
योक्त्वोवाच तदेतन्नयमित्यादि व्यवहितेन सम्बन्धः । स
चैतदर्शनं श्रुत्वाऽपिपास एवान्याभ्यो विद्याभ्यो बभूव ।
इत्यञ्च विशिष्टेयं विद्या यत् कृष्णस्य देवकीपुत्रस्यान्यां
विद्यां प्रति तद्विच्छेदकरीति पुरुषयज्ञविद्यां स्तौति
घोर आङ्गिरसः कृष्णायोक्त्वोवाच विद्यां किञ्चवाचेति तदाह
स एवं यथोक्तयज्ञविदन्नेलायां मरणकाल एतन्मन्त्रत्रयं
प्रतिपद्येत जपेदित्यर्थः । किं तत् अक्षितमक्षीणमक्षतं
वाऽनीत्येकं यजुः” भा०अथ परमेश्वरस्य वासुदेवात्मकेश्वरस्य
अन्यशिष्यत्वानुपपत्तौ इह तदन्यस्यैव शिष्यत्वम् । श्रुतौ
सृष्टेः अनादिप्रवाहकूपतया वासुदेवस्य शिष्यत्वकल्पनया
जनकयाज्ञवल्क्योरिव कल्पान्तरस्थयोरियमाख्यायिका
स्तुत्यर्थे त्यन्ते । देवकीसुतादयोऽपि वासुदेवे । “अथ
भाद्रपदे मासि कृष्णाष्टम्यां कलौ युगे । अष्टाविंशतिभे
जातः कृष्णोऽसौ देवकीसुतः” ति०त० ब्रह्मपु० “न्याधा-
यिषातामभिदेवकीसुतम्” माघः ।

देवकीमातृ पु० देवकी माता यस्य समासान्तविधेरनित्यत्वात् न

कप, देवकीं मनोति प्रसूतित्वेन मा—दृच् वा । वासु-
देवे श्रीकृष्णे । “पशुप्रैतान् देवकीमातसुं मूर्ध्नि नद्य संयुगे”
भा०द्रो० १८अ० प्रथमे विष्णुहे सर्वनामस्थाने परे गुणः
देवकीमातरमित्यादि द्वितीये देवकीमातारमिति भेदः ।

देवकुण्ड न० देवकतं कुण्डम् । देवखातके सुभूतिः

देवकुम्भ्या स्त्री महाद्रोण्यां राजनि० ।

देवकुल न० कुल—संहतौ क देवार्थं कुलमल्पद्वारतया सं-
हृतम् । अल्पसखे (शेउल) ख्याते देवगृहभेदे हारा० ।
देवानां २वंशे ३समूहे च

देवकुल्या स्त्री देवकता कुल्या अल्पसरित् । १देवसरिति ग-
ङ्गायाम् इत० । मरोचः कन्यायाः पूर्णभासः २कन्या-
याञ्च “पत्नी मरोचेस्तु कला सुषुवे कर्दमात्मजा ।
कशत्रुपं पूर्णभासञ्च यथोरापूरितं जगत् । पूर्णभा-
सूत विरजं विश्वगञ्च परन्तप । देवकुल्यां हरेः पाद-
शौचाद् याऽभूत् सरिद्विः” भाग०४।१।१२। ३। च भर-
तवंशप्रसू भूम्नः पत्नीभेदः यथाह भाग० ५।१५।६ “भर-
तस्यात्मजः सुमतिर्नाम” इत्युपक्रमे “प्रतिहृत्तः स्तुत्याम-
जभूमानावजनिघाताम् । भूम्न इदधिकुल्यायासुद्गीयः ततः
पस्तारो देवकुल्यायासु” ।

देवकुसुम न० देवप्रियं कुसुमम् । लवङ्गे अमरः ।

देवकूट न० वशिष्ठाश्रमसन्निकटस्थे तीर्थभेदे “तत्राश्रमो व-
शिष्ठस्य त्रिषु लोकेषु विद्युतः । तत्राभिप्रेकं कुर्वाणो
वाजपेयमवाप्नुयात् । देवकूटं समासाद्य देवर्षिगणसे-
वितम्” भा०व० ८४अ० ।

देवक्षत्र पु० क्रोष्टुवंशत्रे न्दपभेदे “तस्मात् करम्भः कारन्धि-
र्देवरातोऽभवत्कूपः ! । देवक्षत्रोऽभवत्तस्य देवक्षत्रिर्महा-
यशाः । देववर्षसप्तो जज्ञे देवक्षत्रस्य नन्दनः” हरिवं०
३७अ० । देवानां क्षत्रं बलं यत्न । २यज्ञे च “उच्छन्त्यां मे
यजता देवक्षत्रे रुग्द् गवि” ऋ० ५।६।४।७ “देवक्षत्रे
यज्ञे” भा० ।

देवखात न० देवेन खातं खन—क्त । १अक्षत्रिभे २जलाशये
७त० । ३देवसमीपस्थे खाते च “नदीषु देवखातेषु तडागेषु
सरित्सु च । स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्त्तप्रसवेषु च”
मनुः खार्थं क तत्रार्थं अमरः । ३गुहायां भरतः ।

देवलातबिल पु० नित्यकर्म० । गुहायाम् अमरः !

देवगण पु० इत० । १देवसमूहे “उदकस्तय कल्याणि ! तृष्टो देव-
गणेश्वरः” भा०भी० १२३अ० । देवगणाश्च त्वयस्त्रिंशत्प्रति-
शब्दे ३३५८ पु० उक्ताः वस्त्रादीसङ्ख्या “त्वयस्त्रिंशत्